

Kantoren Stichtage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
en notarissen

Bezorgen

Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Kneuterdijk 22
2514 EN DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 DEC 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	F13 260000
BEHANDELD: DD:	PAR:

onze ref. EB/SB/10022140
uw ref. 200706900/1/H3
inzake De Minister van Justitie / Platform
Belangen van Consument

F.W. Bleichrodt
advocaat
t (070) 515 34 10
f (070) 515 30 67
fw.bleichrodt@pelsrijcken.nl

12 december 2007

Hoogedelgestreng College,

In bovenstaande zaak treed ik op als gemachtigde voor de Minister van Justitie. Ik doe u in die hoedanigheid in tweevoud een verweerschrift toekomen.

Hoogachtend,

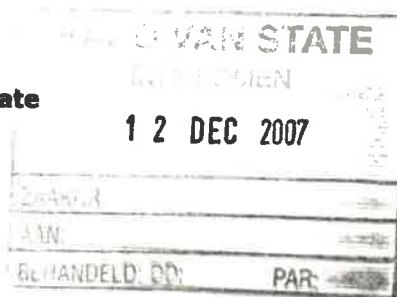
b.a. Bleichrodt

F.W. Bleichrodt

6

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

nr. 200706900/1/H3

Verweerschrift

inzake

Minister van Justitie,
van wie de zetel is gevestigd te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde: mr. F.W. Bleichrodt

tegen

**R.A. Verlinden, mede namens Platform
Belangen van Consument,**
gevestigd te Rotterdam,
appellanten,
gemachtigde: ing. A.M.L. van Rooij

1 Inleiding

- 1.1 Appellanten zijn bij "open brief" van 27 september 2007 in hoger beroep gekomen van de uitspraak van de rechtbank te Rotterdam van 24 augustus 2007. Bij deze uitspraak is het beroep tegen het besluit op bezwaar van 27 april 2006 van de Minister van Justitie ongegrond verklaard.
- 1.2 Centraal in het geschil staat de vraag of de Minister van Justitie op goede gronden een verzoek van appellanten om openbaarmaking van een aantal documenten op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) heeft afgewezen.
- 1.3 Het hoger beroep is nader toegelicht bij "open brief" van 11 november 2007. De Minister van Justitie (hierna ook: de Minister) zal zich in dit verweerschrift beperken tot de kern van de zaak. Dat betekent dat niet op alle bespiegelingen die in de brieven van 27 september 2007 en 11 november 2007 en de daarbij gevoegde bijlagen zijn neergelegd, zal worden geantwoord. De desbetreffende bespiegelingen laat de Minister voor rekening van appellanten. Namens de Minister is in het verweerschrift ten overstaan van de rechtbank en in de pleitnota ten behoeve van de zitting van 25 juli 2007 uitvoerig ingegaan op de gronden voor afwijzing van het verzoek. Deze argumenten komen in de open brieven namens appellanten nauwelijks ter sprake. De Minister hecht eraan nadrukkelijk te verwijzen naar het verweerschrift en de pleitnota van de Minister in de beroepsfase. Teneinde herhalingen te voorkomen, zal de Minister zich in dit verweerschrift concentreren op de gronden van beroep van appellanten.
- 1.4 De Staat kan zich verenigen met de uitspraak van de rechtbank te Rotterdam van 24 augustus 2007 en meent dat de tegen deze uitspraak gerichte gronden falen. Dit standpunt wordt als volgt toegelicht.

2 Bespreking gronden van beroep

Ten eerste

- 2.1 Als eerste grond werpen appellanten op dat in de aangevallen uitspraak van de rechtbank te Rotterdam bij de omschrijving van de partijen vermeld staat dat R.A. Verlinden handelt in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van het "Platform Belangen van Consument". De rechtbank had volgens appellanten tevens moeten vermelden dat de heer Verlinden in persoon procespartij was.
- 2.2 De Minister is van oordeel dat in de beschrijving van de procespartijen in de uitspraak geen grond voor vernietiging is gelegen. Uit de uitspraak kan worden afgeleid dat de rechtbank Verlinden ook in persoon als procespartij heeft aangemerkt. Opmerking verdient dat niet het Platform Belangen van Consument maar Verlinden als eiser in de aanhef van de uitspraak wordt omschreven. Ook overigens in de uitspraak,

bijvoorbeeld in de passage waarin is opgenomen wie ter zitting zijn verschenen, is met "eiser" klaarblijkelijk Verlinden bedoeld en niet het Platform Belangen van Consument. De Minister leest de uitspraak dan ook aldus, dat Verlinden als eiser is aangemerkt, waarbij de rechtbank er terecht acht op heeft geslagen dat Verlinden ook optrad in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van het Platform Belangen van Consument.

De wijze van formulering in de aanhef van de uitspraak, waartegen appellanten zich thans zo verzetten, is ook door de gemachtigde van appellanten gebezigd. Zo vangt het pleidooi van de gemachtigde van appellanten in het kader van de bezwaarfase op 21 maart 2006 volgens de pleitnotities aan met de volgende woorden: "Als gemachtigde van R.A. Verlinden die optreedt namens het Platform Belangen van Consument".

- 2.3 Zelfs als ervan moet worden uitgegaan dat de rechtbank ten onrechte de heer Verlinden niet als zelfstandige procespartij heeft aangemerkt, ziet de Minister geen grond voor vernietiging. Gesteld noch gebleken is dat Verlinden op enigerlei wijze is benadeeld door de wijze waarop de rechtbank te Rotterdam de procespartijen in de aanhef van haar uitspraak heeft aangeduid. Op de inhoud van de uitspraak zou een andere aanduiding van de procespartijen geen invloed kunnen hebben gehad. Dit inhoudelijk oordeel vecht Verlinden als procespartij in hoger beroep aan. Nu in de uitspraak evenmin een kostenveroordeling is vervat, heeft de omschrijving van de procespartijen ook in dat opzicht geen nadeel voor Verlinden teweeg gebracht.
- 2.4 De Minister meent dan ook dat in de aanduiding van de procespartijen in de uitspraak van de rechtbank te Rotterdam geen grond voor vernietiging is gelegen.
- Ten tweede*
- 2.5 Als tweede beroepsgrond voert eiser aan dat de rechtbank onder de aanhef "ontstaan en loop van de procedure" ten onrechte heeft aangegeven dat eiser heeft verzocht om openbaarmaking van alle documenten aangaande (de totstandkoming van) de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure en de aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure.
- 2.6 Op zichzelf is juist dat het verzoek van 23 december 2005 zich uitstrekt tot een negental (categorieën van) documenten. Er is evenwel geen aanleiding te veronderstellen dat de rechtbank zulks anders heeft opgevat. In het kader van de inhoudelijke beoordeling op pagina 2 van de bestreden uitspraak worden alle negen (categorieën van) documenten opgesomd. Vervolgens vindt per categorie een beoordeling plaats. Zowel de Minister als de rechtbank heeft het verzoek zoals vervat in het verzoekschrift van 23 december 2005 op een juiste wijze opgevat en op basis daarvan een beoordeling gegeven.

- 2.7 Om die reden kan ook de tweede beroepsgrond niet tot vernietiging van de bestreden uitspraak leiden.
- 2.8 In dit kader voeren appellanten nog aan dat in strijd met de waarheid zou zijn overwogen dat eiser in eerste aanleg bij brieven van 12 juli 2007 en 13 juli 2007 nadere stukken heeft ingediend. Bij nadere lezing lijken appellanten erop te duiden dat zij ook op 22 september 2006 nadere stukken zouden hebben ingediend. Mogelijk heeft de rechtbank te Den Haag, de geadresseerde van de nadere stukken, deze stukken niet ontvangen. Elders in de "open brief" van 11 november 2007 (p. 15-16) wordt het risico van het niet ontvangen van poststukken die niet aangetekend met bericht van ontvangst zijn verzonden voor rekening van de afzender gelaten. Appellanten lichten niet toe waarom dit uitgangspunt niet voor documenten zou moeten gelden die van hen afkomstig zijn.
- 2.9 Daarbij komt dat de bewuste brief van 22 september 2006 kennelijk wordt aangehaald met het doel aan te tonen dat de heer Verlinden "als rechtstreeks belanghebbende (privé-persoon) dit Wob-verzoek heeft aangespannen". Bij de bespreking van de eerste beroepsgrond heeft de Minister reeds aangegeven dat de rechtbank te Rotterdam er klaarblijkelijk ook vanuit is gegaan dat de heer Verlinden mede in persoon als eiser heeft opgetreden. Ook om die reden ontbreekt een grond voor vernietiging.

Ten derde

- 2.10 Appellanten stellen het verweerschrift van de Minister van 21 juli 2006 niet te hebben ontvangen. Uit het geautomatiseerde postregistratiesysteem van de rechtbank is volgens de rechtbank gebleken dat het verweerschrift op 22 januari 2007 aan de gemachtigde van appellanten is verzonden. Zelfs als de gemachtigde van appellanten het verweerschrift niet mocht hebben ontvangen, heeft hij voldoende gelegenheid gekregen daarop te reageren. Uit de uitspraak van de rechtbank te Rotterdam blijkt immers dat de gemachtigde op de dag van de zitting om omstreeks 11.30 uur een kopie van het verweerschrift heeft gekregen. De zitting ving eerst om circa 16.00 uur aan. Het verweerschrift is beperkt van omvang en de rechtbank heeft vastgesteld dat het verweerschrift niet wezenlijk een andere inhoud of strekking heeft dan het besluit op bezwaar.
- 2.11 Eisers in eerste aanleg hebben ook niet gemotiveerd aangegeven in welke opzichten het verweerschrift in het kader van een adequate voorbereiding van de zitting zou nopen tot een nader uitstel. De gemachtigde van eisers in eerste aanleg heeft door te weigeren een pleitnota namens de Minister in ontvangst te nemen en door ook overigens niet in te gaan op het pleidooi namens de Minister zichzelf de gelegenheid ontnomen te reageren op de desbetreffende stellingen van de zijde van de Minister. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, is van schending van een goede